

fonden svarer til den tidligere Lov af 5. Marts 1920. Medens Fordelingen paa Kommunerne af de disse paahvilende Bidrag efter denne Lov foretages med Halvdelen efter Kommunernes Folkemængde ved sidste Folketælling og Halvdelen efter Lagtingets Skøn, fastsætter Loven nu, i Overensstemmelse med Lagtingets Indstilling, at Fordelingen fremtidig skal foretages med tre Fjerdedele efter Forholdet mellem de samlede Beløb af endeligt udfundne Skatteindtægter i hver Kommune for det forudgaaende Kalenderaar og en Fjerdedel efter Lagtingets Skøn.

I det af Justitsministeriet udarbejdede Forslag havde man som § 31 indføjet en til § 53 i Lov af 6. Juli 1867 om Landkommuners Styrelse m. v. svarende Bestemmelse, der foreskrev, at Lagtinget ikke i noget Aar uden Justitsministeriets Samtykke skal kunne udskrive et højere samlet Skattebeløb til Amtsrepartitionsfonden end Gennemsnitsbeløbet af det samlede Beløb af Skatter til Amtsrepartitionsfonden i de nærmest forudgaaende 3 Aar med Tillæg af en Femtedel. Lagtinget modsatte sig imidlertid denne Bestemmelse, idet det henviste til, at der ikke hidtil har været nogen Begrænsning i Lagtingets Skatteudskrivningsret. I Stedet for foreslog det Paragraffen affattet saaledes, at en Forhøjelse af Skattebeløbet udover nævnte Grænse kun skal kunne finde Sted, naar to Trediedele af Lagtingets Medlemmer har stemt derfor, og Lovens § 31 er i Overensstemmelse hermed. Med Hensyn til Afgørelsen af Skatteklager havde Lagtinget foreslaaet, at Skatteklager i Landkommunerne, i Stedet for som nu at afgøres af Lagtinget, fremtidig skulde afgøres af et af dette nedsat, af fem Medlemmer bestaaende Udvalg, dog saaledes, at Amtmanden skulde være Udvalget behjælpelig, naar det maatte fremsætte Ønske herom. Justitsministeriet ansaa det imidlertid for ønskeligt, at der skabes Sikkerhed for, at Skatteudvalgets Formand har juridisk Uddannelse, og Lovens § 33 foreskriver derfor, at Lagtingets Skatteudvalg bestaar af Amtmanden som Formand og 4 af Lagtinget indenfor dets Midte ved Forholdstal valgte Medlemmer.

Ved Loven gøres endelig den Forandring i den hidtil bestaaende Tilstand, at i Overensstemmelse med Lagtingets Indstilling flyttes Landkommunernes og Lagtingets Regn-